

ŠVERCANJE

str. 4

21 LEJT MED
SLOVENCİ

str. 5

Porabje

ČASOPIS ZVEZE SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 10. februarja 1994 • Leto IV, št. 3

DUŽNOST MOŽA I ŽENE

Inda so se najboje v fašenki ženili. Snejo so prosili za moža z dugim gučom starešinge, šteri so na gostúvanji tó večkrat guč meli. Te reči so dojspisane v knjigaj "Sztarisinsztvo in zva-csinsztvo...", štere so večkrat vödali v Monoštri, starešinge pa so sebi z rokauf tó dojspi-sali.

Leto 1994 je leto držine, zato bi vam s te knjig za letošnji fašenek radi nutpokazali, kak so starešinge gučali o držini, o dužnosti moža i žene.

"... mouzs ino zsená, szta duzsna vu právom jedinsztvi ino zlozsno-sztí Krszscsánszkoj zsvieti med szebom, ár tou zselej od nyiva rejcs Bozsa, ali vadlúvanye Krszscsánszko. Záto szta i duzsna eden z toga drügoga nemocsnosztami potrplejnye meti, i nigdár nej eden od drügoga prevecs doszta zseleti ali csakati. - Duzsna szta sze oneva, kakti cilou vjedinaniva tívárisa, nesztanoma vu mirov-nosztí ino túhojzlozsno-sztí na prisesztíni ve-kivecsní zsitek priprav-

FAŠENEK - CAJT ŽENITVE

vlati, ino sze, kakti úro-csnika miloscse Bozse, za ta nébeszka pascsíti. Duzsna szta eden drügoga lepou na dobro, na dober réd, opomina-ti, eden drügomi vu vszem dobro példo dati, ino tak sze vu právom Krszscsánsztvi ponávlati, potrdjávati.

Csí nyiva Goszpodin Boug z decov blago-szlovi: tak szta obá ednáko duzsna nyou csedno gori hrániti, za nyé potrejbcsine sze vórno szkrbeti, nyou vcsíti na dobro, ino tak szebi i nyej na po-moucs biti.

Csí Goszpodin Boug

na nyiva beteg i nevoló púsztí; tak szta duzsna nyou mirovno znásati, ino eden drügomi troust i pomoucs pode-ljávati. Duzsna szta his-nika med szebom prav vórniava, isztinszkiva i pravicsniva biti; nej sze nyefkati med szebom, ino szrditi vnejmar; nejz lazsmi eden drügoga zapelávati, ino ruzsno vkanúvati; nej sze li vnejmar po szili rázno loucsíti, ino brezi vsze-ga zroka med szebom protivítí; nej radoszt ino veszeljé histva pri kak-sem drügom necsi-sztom ino grejsnom tíváriství isztkati; ár

Goszpodin Boug te necsíszte lídí, prázníke, mocsno szoudo bode na dén szrditosztí szvoje." (1898, 9-11)

Kak vidíte, naši starci so tó nej vsigdar vrli bili, so se njejkali tó nad seuv. Záto so starešinge opominali mlado-žence na vesele pa žalostne gneve zakon-skoga življenja. Večkrat pa se je zgáudilo v naši vesnicaj, ka se níške nej ženo v fašenki, zato so mogli mesto pravoga -borovo gostúvanje dr-žati.

-mkm-

Pridte vsi
na
BOROVO
GOSTÚVANJE
v
Andovce
13. februara 1994
v 10. vöri

1994. február 13-án

10 órától
RÖNKHÚZÁS

Orfaluban.

Mindenkit szeretet-
tel
várunk!

SLOVENSKA MINISTRICA JOŽICA PUHAR V BUDIMPEŠTI

ZA CELOVITO REŠITEV ZAPOSLOVANJA SLOVENSКИH DELAVCEV

Ministrica za delo, družino in socialne zadeve Jožica Puhar se je v Budimpešti pogovarjala z ministrom za delo dr. Gyulo Kissem. Ministra sta nadaljevala pogovore, začete lani v Ljubljani, podpisala sta sporazum o sodelovanju med ministrstvom in ugodno ocenila pogovore na novinarski konferenci.

Čeprav ministra to pot nista podpisovala sporazuma, ki bi urejal zaposlovanje slovenskih delavcev na Madžarskem v celoti, sta s srečanjem zadovoljna zato, ker sta se dogovorila najprej za pogovore strokovnjakov, nato pa za skupno konferenco, na kateri bodo obravnavali celovito problematiko zaposlovanja in trga delovne sile.

Ministrica Jožica Puhar je po pogovorih povedala, da bodo vsi problemi

odpravljeni tedaj, ko bosta državi podpisali sporazum o gospodarskem sodelovanju, deloma pa po podpisu (predviden je za začetek marca, op. pisca) sporazuma o prosti trgovini med Slovenijo in Madžarsko. Madžarska stran je tudi predlagala, naj bi slovenska podjetja navezovala stike in ustanovljala mešane firme v obmejnih Zalski in Železni županiji. Na ta način bi lahko, kot kažejo dosedanje izkušnje, na regionalni ravni reševali probleme zaposlovanja slovenskih delavcev tudi v drugih okoljih na Madžarskem, zlasti pa v Budimpešti.

Problemi so namreč pri tistih podjetjih, ki izvajajo dela, ki so jih prevzela podjetja iz drugih držav, denimo iz Avstrije, nimajo pa dovolj svojih delavcev.

Zanimanje slovenskih podjetij se povečuje pose-

бно zdaj, ko se želijo vključiti v priprave na svetovno razstavo, ki bo, kakor je znano, leta 1996 v Budimpešti. Gre za velike posle, pri katerih namravajo sodelovati gradbena podjetja iz različnih koncev Slovenije.

O sodelovanju med Pomurjem in županijo Pešt pa bodo prihodnji teden (17. februarja) pogovori v Radencih, kmalu pa bo podpisan tudi sporazum o gospodarskem sodelovanju med Pomurjem in Zalsko županijo, kasneje pa še enak sporazum z Železno županijo.

Na koncu bi lahko rekli, da se tudi na tem področju "nekaj premika", toda vsaj za podjetja so ta gibanja zmeraj prepočasna, medtem ko jih politiki, tudi če so ministri, vidijo nekoliko drugače, bolj optimistično.

eR

MOŽNOSTI ŠTUDIJA V SLOVENIJI

Ministrstvo za prosveto in izobraževanje želi v šolskem letu 1994/95 ponovno omogočiti študij mladim slovenske narodnosti na visokošolskih ustanovah v R Sloveniji ob zagotavljanju štipendije.

Na osnovi 31. točke madžarsko-slovenskega kulturnega, izobraževalnega in znanstvenega sporazuma razpisujemo natečaj za sprejemne izpite za samske madžarske državljane slovenske narodnosti, ki bodo v šolskem letu 1993/94 opravili maturo. Na sprejemni izpit se lahko prijavijo tudi tisti maturanti, ki do prijave na natečaj še niso dopolnili 25 let starosti. Osebe s fakultetno ali visokošolsko diplomato se ne morejo prijaviti na natečaj za štipendiranje popolnega visokošolskega izobraževanja v tujini.

Prijave je treba poslati na poenotenem obrazcu za sprejemne izpite, ki veljajo

za madžarske univerze. Kot priloge je treba priložiti dokumente, naznačene na obrazcu za sprejemne izpite. Kandidati, ki bodo v tem letu maturirali, morajo priložiti tudi spričevalo s konca III. letnika in iz prvega polletja IV. letnika.

Kandidati za tuje štipendije morajo opraviti sprejemni izpit iz strokovnih predmetov ustrezne usmeritve, ki jih predpišejo madžarske visokošolske ustanove, in sicer na madžarskih visokošolskih ustanovah. Kandidati, ki mature niso (ali ne bodo) delali na slovenski narodnostni gimnaziji oz. nimajo državnega izpita, bodo morali opravljati izpit tudi iz slovenskega jezika.

Glede na število mest lahko dobijo štipendijo samo tisti prijavitelji, ki bodo pri sprejemnem izpitu iz strokovnega predmeta dosegli tisto število točk, s katerim se je bilo mogoče v preteklem letu vpisati na ustrezno usmeritev

madžarskih univerz.

Sprejemni izpiti bodo predvidoma aprila.

Kandidate bodo o datumu izpita obvestile univerze, kjer se bodo izpiti opravljali.

Uspešen izpit za sprejem na tuje visokošolske ustanove ne velja pri sprejemu na madžarske univerze. Predlagamo, da prijavitelji vložijo s prijavo na tuje ustanove tudi prijavo na madžarske visokošolske ustanove.

Prosimo, da dijaki, ki bodo letos maturirali, vložijo prijavnico na ravnateljstvo svoje šole. Prijavnice, ki jih bodo zbrale šole in prijavnice kandidatov, ki so že prej maturirali, pošljite na naslednji naslov:

Művelődési és Közoktatási Minisztérium, Etnikai és Nemzeti Kisebbségi Főosztály

1054 Budapest, Szalay utca 10-14.

Rok za prijavo na natečaj: 20. februar 1994

PREOBLIKOVANJE OBČIN PODALJŠANO DO KONCA LETA

Pred dnevi je Ustavno sodišče Slovenije razveljavilo 95. člen zakona o lokalni samoupravi in podaljšalo mandate sedanjim občinskim skupščinam do konca leta. Tako je razveljavilo kompromisni zakon Državnega zbora, ki je bil sprejet po meri parlamentarnih strank in je posamezne občine in datume volitev postavil v neenokopravni položaj.

Aprila torej lokalnih volitev v Sloveniji ne bo. Ustavni sodniki so ocenili, da so zakonske rešitve za preoblikovanje novih občin in izvedbo lokalnih volitev ustavno sporne. Za preobrazbo lokalne samouprave, ki je tudi časovno izjemno zahtevna naloga, bodo pravice državljanov še najmanj prizadete, če se podaljšajo mandati sedanjim občinskim skupščinam.

Sporni člen je nastal kot rezultat nesoglasja med političnimi strankami v parlamentu. Na ta način je zakon razdelil sedanje občine in državljane na dve kategoriji: na redke, ki bi že lahko živeli in izbirali svoje nove lokalne skupnosti po novi ustavi, in na tiste, ki bi se vrsto let oblikovali občine po stari praksi.

Seveda odločitev ustanvega sodišča sproža različne strokovne in politične komentarje. V vsakem primeru pa je dobrodošla za občine in občane, saj pod enakopravnimi pogoji za vse državljane omogoča preoblikovanje novih občin in izvedbo lokalnih volitev v nove občine brez naglice.

To je pomembno še toliko bolj, ker vse kaže, da bo Vlada odstopila tudi od oblikovanja novih upravnih okrajev, saj naj bi upravne naloge opravljale službe na sedežih sedanjih občin. Tako je pravzaprav omogočen popravni izpit, tako za parlament kot za državljane. V prihodnjih tednih bo Državni zbor ob upoštevanju sklepov Ustavnega sodišča uskladi sporne člene in omogočil normalno preobrazbo lokalnih skupnosti in priprave na volitve.

Za krepitev ustavnosti in zagotovitev pravne varnosti državljanov je takšna odločitev gotovo dobrodošla.

Geza Bačić

Letošnja prva seja komisije za narodne in etnične manjšine pri skupščini Železne županije je bila v Monoštru na sedežu Zveze Slovencev. Komisija se je seznanila z delovnjem načrti slovenske organizacije. Sprejela je tudi letošnji načrt dela. Komisija se bo v tem letu še petkrat sestala. V svojem programu ima teme kot informiranje manjšinskega prebivalstva, stiki z mediji, aktualne naloge pri izvrševanju manjšinskega zakona, položaj romskih učencev itd.

KI JO JE MEGLA PRINESLA

NOUVA KNJIGA FERIJA LAINŠČKA, O STEROJ SE GUČI

Ferija Lainščka svejt ob Rabi že dobro pozna. Piše za mlade lutkare z Gorenjoga Sinika pa v Porabje tō rad odi. Pravi, ka ga rejč, stera se tū čuje, odpela v njegova mlada lejta, gda so ške stari lidje iz njegovih Dolejnc ranč tak gučali.

Gda človek doživi takše uspehe (sikereket), kak jih je doživjo Feri Lainšček v zadni nekaj lejta s svojim pijsanjon, se postavi pijsanje, ka de dale. S svojim zadnjim romanom Ki jo je megla prinesla, je dokaz, ka ške dugo nede konca njegovin novuin in novuin idejan.

Glavni junak romana je Jon Urski, plibanuš, steri po nalogi pišpeka Jonifacija odijde v ves Mokuš, ta nekan Bougi za rbton. Pravzaprav vzeme tou svoje novou faro tō zavolo svoje pokoure. Ves Mokuš je že dvajstipet lejta nej vidla plibanuša, cerkev je pred ten, ka se vkiuper poderej, vode, stera so se razlijale okouli vasi, pa so iz lidi napravile čudne sence. Vode in megle so zalijale Mokuš kak kaštigo človeškoj slabosti in cejli čas se cidijo po logaj in travnikaj kak večer opomin, ka se lejko še bole zdignejo in raztečejo.

Sama ta nesrečna ves je nekšen okvir za osnovno pripoved o Jonu, njegovon iskanji istine in njegovon prijateljstvi s Filipon in Magdo Gregorjan. Pravzaprav se nan razkrije iz toga prijateljstva velka lubezen, stera ške živj iz nekšnih prejšnjih cajtov med Jonon in Magdo. Ravno srečanje tej lidi pa zača v Mokuši palik zdigavati vode. Lainšček okouli tej, če leko povejmo osnovne zgodbe, majstersko na-

plete ške puno večjih ali menjših, stera se na konci spletejo v čista trdno zgodbo in v začetku nadrobnele misli in poti se zarastejo.

Feri Lainšček je ponovno pokazo, ka zelo dobro pozna človeka in ka zna poglednoti v njegov najbolje skriti falajček diše, iz štere se rodijo vse lubezni, sovrašva, greji, odpuiščanja, nevoščivosti in smrti.

* * *

" Ali vi, gospod Lanščak, verjamete temu? je vprašal.

Čemu? je povsem od blizu zrl oni.

Vsemu, ni odmaknil pogleda. Da je res bilo - to. Da je res bilo dete. In da ga je ona izsiljevala z njim...

Veste - tudi če nočem -! je zašepetal pisar. Dete je vendar zraslo in je še danes tu. Zdaj pa - ali ga je pokojni župnik Janoš Talaber res nameraval utopiti? Ali ga je res rešilo le dobro srce farje dekle Marike Straj, ki ga je pač vzela za svojega? Tega pa pač najverjetneje ne bova izvedla nikoli. In si zato še naprej lahko misliva vsak po svoje.

Kaj pa -? ga je prešinilo. Kaj pa Magda? je le še poskusil.

Saj pravim! se je še približal oni. Nešteto je

zgodb - in zdaj gre le za to, kateri boste želeli verjeti. Ali, da je še živa in nekje tam za hribi še zmeraj neutolažljivo joka? Ali, da je, kot oba njena mcška, že zdavnaj na onem sveti? Ali pa, da pač tu nelje, med nebom in zemljo, še zmeraj blodi in stresa na nas svojo jezo?

Župnik Jon Urski je zdaj le umaknil pogled in si je pomel oči.

In kateri verjamete vi? je potem še vprašal.

Jaz -!? je vzdihnil pisar. Jaz seveda verjamem, da je res ona. Le čemu, mislite, bi se vas sicer tako oklepal in bi grebel na kup za to nesrečno cerkev?

Čakajte -!? ga je ujel za hladno dlan. Kako - ona?

Ona, je iztisnil pisar. Ki jo je megla prinesla.

* * *

Če je Jon Urski svoje poslanstvo v Mokuši opravilo, ostane človaki naj sam presoudi. Po pišpeki Jonifaciji ga je, Jon Urski s potkovano nogouv pa tomi ne vrvle. Bujo je človeka, Mokuš so zalijale Črne mlake in samo obnovljena cerkev, štera gleda iz vodej, njegov grej nemre pomiriti.

Milivoj Roš

USTANOVITEV LJUBITELJSKE GLEDALIŠKE SKUPINE

DELO, KI MORA RODITI SADOVE

Novica o ustanovitvi ljubiteljske gledališke skupine ne sodi med preproste vesti iz narodnostnega življenja porabskih Slovencev. V čem je ta nevsakdanjost, bomo poskusili razgrniti v pričujočem razmišljanju.

Porabski Slovenci so ena redkih manjšin, ki nimajo ljubiteljske gledališke skupine. Če se ozremo med Slovence na Koroškem, najdemo tam dobesedno veliko število gledaliških skupin, od najmlajših do starejših, medtem ko poklicnega gledališča nimajo, kakor imajo poklicno gledališče Slovenci v Italiji, ob seveda številnih amaterskih gledaliških skupinah. Podobno je tudi med gradiščanskimi Hrvati v Avstriji in med prekmurskimi Madžari. Enako usodo, kar se tega tiče, delijo porabski Slovenci s Slovenci v avstrijski zvezni deželi Štajerski, torej slovenska manjšina v okolici avstrijske Radgone.

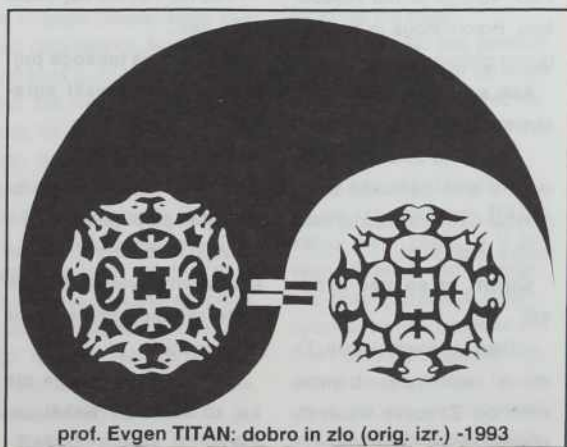
Tudi v Porabju in med porabskimi Slovenci je bilo že nekaj poskusov z gledališko dejavnostjo. Spomnimo se Števanovcev, zlasti tamkajšnje šole in slovenske katedre na sombotelski Visoki pedagoški šoli. Toda razmerja se spreminjajo tudi v porabskem kulturnem življenju; tudi po tem, ko so se Števanovci nekako izgubili in je vse dogajanje bolj ali manj zgoščeno na Gornjem Seniku, v Porabju gledališke skupine ni. Zelo težko si je ljubiteljsko gledališko skupino zamisliti tudi v Sombotelu, kjer se je število slovenskih študentov zmanjšalo na opozarjajoč minimum, ki ne omogoča normalnega dela slovenske katedre.

V teh okoliščinah so bili že predlani in lansko leto pogovori o ustanovitvi slovenske gledališke skupine s strokovno pomočjo iz Prekmurja. Kaže pa, da tedanja razmišljanja niso mogla biti uresničena, ker se niso odločali za ustreznega strokovnjaka, ki bi skupino vodil in usmerjal. Zdaj je zadevo "vzel v roke" Miki Roš, ki že nekaj let izjemno uspešno vodi gornjeseniške lutkarje.

Odlučil se je za dijake tretjega letnika monoštrške gimnazije; torej za bodoče mlade slovenske izobražence, in nemara študente v Sombotelu ali v Sloveniji. Glede na dosedanjo Roševo prizadevnost, zlasti pa na rezultate z lutkarji, lahko pričakujemo uspešno delo tudi ljubiteljske gledališke skupine. Kljub vsem preprekam, ki bodo na poti do cilja. Kajti naši bi bili, če bi zdaj kar naenkrat spoznali, za kako preprosto nalogo gre.

Vsekakor pa je gledališka skupina ali več skupin, izjemna obogatitev narodnostnega ljubiteljskega kulturnega življenja in dogajanja. Tu gre za negovanje jezika, bodisi knjižnega ali narečja; v folklorni skupini (lahko) plešejo tudi dekleta in fantje z zelo skromnim znanjem slovenskega narečja, medtem ko je v gledališkem delu jezikovna raven mnogo višja. Enako velja tudi tedaj, ko skupina nastopa in posreduje gledalcem živ, neposreden slovenski jezik ali slovensko narečje. Tudi zato so pomembna vsa gledališka gostovanja iz Slovenije, ki pa jih ni ravno dosti. In če se spomnimo, je doslej poklicno, mariborsko gledališče le enkrat, in sicer davnega leta 1974, gostovalo v Porabju.

eR

prof. Evgen TITAN: dobro in zlo (orig. izr.) -1993

OD SLOVENIJE...

DRNOVŠEK ZAMENJAL JAZBINŠKA

Slovenski premier dr. Janez Drnovšek se je odločil, da zamenja ministra za okolje in prostor Miho Jazbinška. Jazbinška, ki je potem sam odstopil, naj bi zamenjal Nikolaj Rožič, toda le-ta ni dobil podpore v parlamentu. Tako Jazbinšek še naprej ostaja minister za okolje in prostor.

Sicer pa predsednik vlade ni samo zamenjeval ministra, ampak se je mudil tudi v švicarskem Davosu na Svetovnem gospodarskem forumu. Tam se je srečal z vrsto svetovnih državnikov in gospodarstvenikov.

ŽIRINOVSKI POČITNIKOVAL V SLOVENIJI

Pred svojim popotovanjem po Srbiji in Balkanu se je na zasebnem obisku v Sloveniji mudil vodja nacionalistične Liberalno-demokratske stranke v Rusiji Vladimir Žirinovski. Nekajdnevni obisk na Bledu je izrabil predvsem za počitek, sestal pa se je tudi z nekaterimi desničarskimi kolegi iz Slovenije.

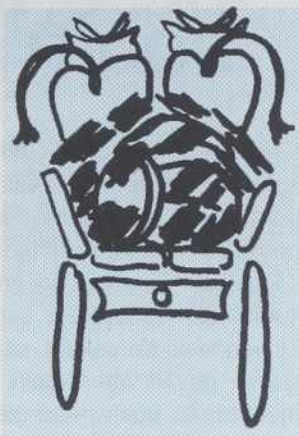
EKSPLOZIJA V MARIBORU

Tudi v Sloveniji se v zadnjem obdobju dogajajo nenavadne reči. Narašča število kriminalnih dejanj in neljubi dogodki se kar vrstijo. Pred kratkim je tako v Mariboru silovita eksplozija razdejala lokal v središču mesta. Na srečo ni bil nihče huje poškodovan. Krivce še iščejo. Policisti pa predvidevajo, da je šlo za obračun med mariborskim podzemljem.

GRIPA NAJHUJŠA NA CELJSKEM

V letošnji zimi naj bi v Sloveniji zbolelo za gripo približno 50 tisoč ljudi. Strokovnjaki z Inštituta za varovanje zdravja v Ljubljani so doslej našli že 28.000 obolelih, od tega jih je kar 12.000 zbolelo v Celju in njegovi okolici. Strokovnjaki tudi ugotavljajo, da se iz leta v leto več ljudi odloča za preventivno cepljenje.

PUJČI RANČ NA GRAJNCI VUJŠO VINO V GNOJEJ SKRILI

- Moj mauž je to šverco. Mi smo s tem začnili rame rediti, ka smo mi te filejra penaz nej meli. 45-oga sva se oženila, 46-oga smo že rame delali. Naprliko konje šverco od teta, v Avstrijo.

Tau vendrak zato nej nalejki bilau, ka človek don leži taprej sčukne na grajnci, depa s konjami?

- Ja. Včasik ga en keden nej nazaj bilau, po tistom včasik, gda sva se oženila. Kakši stra būu!

Tistoga ipa dosta sodakov bilau tū pri grajnci na G. Seniki?

- Nej zato tak celau dosta bilau. Te so tū bile kasarne v Soboti, kak so Grajkarni doma.

Ge so vaš mauž konje vzeli? Ge so je kúpili?

- Vejpa tū so menekültke (begunci) njavali konje po bojni. Un pa te ušo z njimi. Drugi so se trnok nej pokisili. Moj mauž pa takši būu: če smrt ali žitek. Un je proba vse... Vej pa takše tō bilau, ka so Vaugri meli konje pa so kaj nej znali z njimi, pa so je te za fale penaze taodali... V Žanavci, pa vejga Baug gde vse, je odo! Konje je vodnėk gnau tagor po Soboti prauti grajnci.

Pa te sodakom nej špajšno bilau, ka bi pitali: kam pa vi te konje ženete?

- Te eške nej tak celau sigurno bilau... Tū tagor ušo, v

Nej tak davnik je ušo en velki šift iz Francije v Merko, na šterom so najšli tri ali štiri mrtve Romanare, štiri so steli na skrūma v Merko oskočiti. Ali so se zasapili, ali so nej meli gesti, ali lufta. Skor vseeno, s svojim žitkom so plačali.

Gnesnaden trnok na velko švercajo po cejloj Evropi. V moderni formi. Z autonomi, na cugaj, šiftaj, fligaraj. Čudni cajti so. Pa don, meni se eške itak vidi interesantno, kak so naši lidge v Porabji švercali po bojni. Za nas, štiri smo v 50-aj, 60-aj lejtaj gorrasli pri grajnci - te, gda je strašno sigurno bilau -, se nam sploy velko vidi, kakši batrivni so bili po bojni, kak so šejftali prej štajerske grajnce. Istina, ka te so nej bili pikašni drauti, akne (mine) pa endrugo. Depa zato je te tō nevarno bilau. Od toga sam se pogučavo s strino Veroniko Ropoš (Saucarno Veroniko) na Gorenjom Siniki.

Baurkonji tavō po bregej, pa tam taprej po grajnci... Depa v bečkaj vino je tō šverco. Gor na kaule smo naklali bečke, pa gnoj gornakopali na vino. Te smo tau tagor na njivo pelali, ka smo tam tak strašno daleč gor v Baurkonji meli, pauleg grajnce. Pa te tam bečke doj, pa je tarbōlo bečke kauli po lesej kobacati.

Dobro ste si vōzbrodili.

- Depa stra būu! Pa ka brodiš, po lesej bečke kobacati! Vejpa nej velke, nej, kakši 40-50 literov. Človek je mogo reskerati svoje življenje.

Vodnėk ste tau pelali?

- Ja, ja, vodnėk. Ge sam s kravami pelala, un pa je tam čako v lesej, pate gnoj doj, un pa je te bečke tam ta kauli potački po grajnci. Ge pa s kravami nazaj domau. Un je že prva tō tam prej būu na Štajerskom pa se je z Nemcami zgučo, gde ga naj čakajo. 46-oga je tau najbolje šlau. Potontistoga je fejst sigurno gratalo.

Kak so pa te prazne bečke nazaj prišle?

- Tisto je te že zato leži bilau. Te smo pa kakšo travo gordjali na kaula, ka smo leko bečke malo skrili.

Čujem, ka so med tō nosili.

- Tisto pa v velki kankli. Tisto je samo neso. Najbole smo od Zavcove kipūvali. Djajca smo tō nosili. Vej tau ji

je dosta nosilo. Mi smo pravce tō nosili. Ge sam enkrat tō nesla, pa mi je te vujšo!

Ge tau?

- Prva, kak smo cuj grajnci prišli. Pa tisto večer bilau! Ka je telko tarbōlo lejtati, ka smo ga nazaj zgrabili! V žakli smo ga meli. Žmeten je būu, pa se je vendrak kaj rauglo pistilo, gnauk samo leto! Un je enoga emo, pa ge enoga.

Te so vendrak cvilili tō?

- Tau vejš! Ka tau tak vsigder tak bilau, ka gda smo cuj grajnci šli, te se je parsė zglasilo. Če ovak rejsan tūma būu, te se je zglaslo.

Nej ste se bodjali?

- Dje kaj bi nej! Tau vejš, ka sam se bodjala... Tam na grajnci so te čakali Nemci, ka smo je samo prej dali...

Te vam je ranč pri grajnci vujšo.

- Ranč pri grajnci vujšo.

Cūka nej vujšla?

- Ha, ha, ha, dje nej dosta falilo! Jaj!...

Pa te enoga takšoga puččka zato nej naleki zgrabiti?

- Dje, vejš, kaj nej.

Pa te ste tam vnoči po lesej lejtali pa puččka lovili?

- Vejš! Ka bi delali?... Viš pa kokauši smo švercali. Tiste so tō te raščale, gda smo na grajnci prišli.

Ka pa s Štajerskoga ste kaj tō švercali? Kakši cu-ker?

- Ja. Sakalin, ka je tau tam fejst ladalo. Kafej pa takše smo s sakalinom geli, ka smo v siromastvi živeli. Sakalin je būu bole fali, fejst slatek, pa je bole vōdau... Pa kakšo gvantanje tō, tō. Mejtrsko blago, štauf, pa blaudruk, domanje fōrtok pa takšo... Cejli cukar, en kilo, pa dvej kili vkūper so tō nosili. Pa tisto so tū doma vrazmo sekali. Ja, tisto smo - gda smo eške mlajši bili - tak radi bili, ka vse, gda so stariške sekali, ka kakši mali falajček taleto, ka smo brž leko v lampe djali.

V vesi so tau znali, ka što odi švercat?

- Vejpa dosta ji je ojdlo. Naprliko tisti, štiri so djajca nosili, pa kokauši. Tau so najbolje nosili. Tak so šli, ka sta po dva nagnauk šla.

Takša nevola nej bila, ka bi tisti, štiri so nej ojdli, druge, štiri so švercali, gorzglasili?

- Nej, tau nej bilau... Tau je bilau, ka je djajca tarbōlo skriti v kakšo žito, pa so djajca tam ostale. So brezi djajec domau šli. Zdaj nej bilau nej djajec, pa nej penaz... Gda so šli, so zaglednili finance, so nutri v žito skrili, pa so leteli domau. Več so se nej pokisili tanazaj titi. So raj tam njali... Tau je būu naš služ. Depa štiri tau nej vūpo, tak vejš, tistoma te slabejše šlau.

Francek Mukič

21 LEJT MED SLOVENCIMI...

Dr. Gábor Hajdu je 21 lejt slúžo kak doktor na Dolenjom Seniki. Nej dugo, ka sam čúla, ka de dr. Hajdu v penzijo. Etak sam ga pa gorpoiskala, sam ga spitavala, kakši 21 lejt je bilau tau v njegvom življenji. Najšla sam ga na delovnom mesti, na srečo so betežniki že odišli.

Čula sam, da boš prej v penzijo. Je že 21 lejt, ka si tuj v naši vasnicaj slúžo. Kak gledaš nazaj na te lejta?

"Če na kratki povejm, te tak morem povedati, ka je nej léko bilau, dapa v mojom življenji je najlepšo bilau, ka sam tuj doživo."

"Kak si ti es prišo?"

"Ge sam slúžbo emo v županiji Zala, v vesi Alsónemesapáti. V tistoj vesi slúži eden župnik, steri je Slovenec s Slovenske vesi po imeni Štefan Šómenek. On je meni tak simpatičen biu, ka sam si mislo, Slovenci so vsi takši. Dolenji Senik je nej emo doktora, ge sam se pa zglaso. Etak sam pred 21. lejtimi prišo kak mladi človek na Dolenji Senik."

Tistoga reda, dobro znam, da ti je tau bilau prvo delo, ka si se navčo nisterne slovenske reči za volo lúdi. Potrebno je bilau tau?

"Potrebno. Te sam, na primer úšo v vrtec na Gorenji Senik, pa tisti mali mlajši so me nej razmeli vogrski. Starjšo lústvo je tú dosta bilau, šteri so radi bili, če sam slovenski pravo kaj, kakoli so zatok vogrski tú razmeli. Gnesden z mlajši več takši problemov nejmam. Mislim na ednom kraji bi dobro bilau, če bi emo takše probleme."

Gda si si z držinov tak zgrúnto, ka prideš es v Porabje, ka si mislo? Leko eden doktor tuj bogati grata? Kak si gleda na té lúdi?

"Gda sam prišo, sam biu 45 lejt star. Do tistoga mao sam nej grato bogati, pa sam tau od té krajine tú nej čako. Tistoga reda so tuj lúdje tú nej ne vem kak bogati bili. Tau pa morem povedati, ka so me

V Porabji v vasnicaj dva zdravstvena centra mamo. Eden center je v Števanovci, kama se držijo eške Andovci pa Verica-Ritkarovci, drugi je pa Dolenji Senik, kama se držita Gorenji Senik pa Sakalauvci. Lúdje s Slovenske vesi odijo v Varaš k doktorji.

Na Dolenjom Seniki že od 1938. leta mao geste zidina za zdravnika pa za betežnike. Od tistoga mao je že dosta doktorov slúžilo tuj. Največ lejt sta pa samo dva slúžila. Dr. István Magyar pa dr. Gábor Hajdu.

poštúvali."

Ka ti je znamenúvalo največšo veselje, ka je bilau tau, ka si največ dosejno?

"Najvekšo veselje mi je bilau tau, ka sam spozno slovensko lústvo pa dolenjoseniško nemško lústvo. Tuj skrajek pri meji se mi pa dalo, ka sam leko prišo v Slovenijo. V Murski Soboti sam si najšo sploj, sploj dobre padaše, dobre kolege. Gnesden gdakoli leko se obrnem k njim.

našo lústvo? Kelko so se obernali, kakšo razliko vidiš med tistim, gda si prišo pa do gnešnjoga dneva?

"Vala Baugi, lúdje tak kak njihvo življenje se je na baukše obernalo. Med baukšimi pogoji (feltételek) živejo, ka so po mojom vrejdi zatok, ka so delavni. Gda sam prišo es, dobro znam kelkoféle problemov sam vido. Če samo vzmemo zdravo vodau. V trij vesi je kumaj bilau par

Oni so pravi kolegi, pravi prijatelji. To mi gnes segrejva srce. Ka sam pa največ dosejno? Tau mislim vsakši zna, steri tú živé ali pa je vcujprišo k mojom pisanji, štero sam od raka napiso. Na kratki tau od toga guči, ka je nej vseedno, kak mesau kadimo. Zatok nej, ka okajeno mesau, če je nej dobro okajeno, leko napravi raka. Za té študije volo sam biu povabljeni v Belgium, v Nemčijo, v Avstrijo. Emo sam priliko na svetošnji zdravstveni kongres priditi, gde so navzoči bili doktorji s 37 rosagov. Mislim, ka razmejš, zakoj poštujem te lejta, ka sam leko tuj doživo."

Kak ti gledaš gnes na

pravim kaj takšoga, ka je drugoma na kvar ali ma lagvo spadna. Če drugi človek kaj zapravi, je nej takša velka navola, kak če doktor zapravi. Nigdar sam nejsto naprajti kaj lagvoga, dapa gvúšno, ka je tau tú bilau, ka sam kaj zamúdo, kaj ovak vido, kak bi potrebno bilau."

Kak sam že točkar povedla, čula sam, da boš v penzijo úšo.

"Letos mo 66 lejt star, pa sam si sam tak zgrúnto, ka nemo tadala delo. Morem prevideti, ka je tau delo žmetno, tau delo cejloga čleka nūca, gda je človek že telko star, nej gvúšno, ka bo leko tau brezhibno opravlo. Tak mislim, svojo palico prejk dam mladim. Dosta nauvoga dá naprej v zdravstvi tú, mi starejši že ne moremo tau vse gorprijeti."

Tau tú znam, da z ženauv ne njata tuj tau pokrajino, da sta na Gorenjom Seniki izo kúpila, pa že tam živeta. Zakoj?

"Múva z ženauv sva rodjeniva v Budimpešti, dugo sva živela tam. Gda sva pa prišla na vasnico, nama se je tuj sploj vidlo. Tuj je mir, nikša posebna lepota. Slovenske vasnice so lepe, lejpi je Gorenji Senik tú. Kakoli sva nej gratala bogativa, kolegi z Budimpešte nama so navoščeni za te pokrajine volo, za tau lepoto, za mir. Múva tuj škeva ostati do smrti. Kakoli se malo morbidno čuje, ge sam že na cintori mesto tú vópogledno na Seniki. Nikan se več ne terava."

Dr. Gábor Hajdu - kak mi je on povedo - de eške par dni delo, te de pa úšo počivat, kak vsakši drugi. Slúžo je prinas 21 lejt. Mislim, kak je on nam napravo kakše dobre ali slabejšé stvari, tak smo mi tú nej furt samo lagvi ali dobri bili do njega. Med nami de živo potem toga tú, etak ma pa želejmo lejpi dugi, zdravi žitek z ženauv vred. Naj si počiné, vej si je pa zaslužo.

I. Barber

... DO MADŽARSKE

ČLOVEKOLJUBNA POMOČ ZAKARPATJU

Poplave v Ukrajini lani decembra so v Zakarpatju prizadele več kot 150 naselij, v večini le-teh živijo tudi pripadniki madžarske narodnosti. Konec januarja je Géza Jeszenszky, madžarski zunanji minister, ob uradnih pogovorih s svojim ukrajinskim kolegom izročil človekoljubno pomoč madžarske vlade, ki je znašala 20 milijonov forintov. Prav tako je pomagala človekoljubna organizacija maltežkih vitezo. Za približno 20 milijonov forintov vrednosti je predala zdravila, prehranske izdelke ter oblačila.

SREČANJE SLOVENSKEGA DRUŠTVA V BUDIMPEŠTI

Letošnje prvo srečanje Slovenskega društva v Budimpešti je bilo 5. februarja v prostorih slovenskega veleposlaništva v Budimpešti. Srečanje so namenili praznovanju slovenskega kulturnega praznika ter spominu na Avgusta Pavla. Srečanja so se udeležili tudi predstavniki Zveze Slovencev.

PRIREDITVE OB PUSTU

"Fašenskih" šeg je bilo v Porabju precej, toda iz leta v leto bolj izginjajo. Ob letošnjem pustu je nekaj krajev oživilo stare ali novejšé običaje.

6. februarja so malčki otroškega vrta iz Števanovcev pripravili pustni program in maškarado.

12. februarja bodo imeli na Dolnjem Seniku pustno maškarado.

GRIPA NA POHODU

V zadnjih tednih je na Madžarskem obiskalo svoje ga izbranega zdravnika kar 120 tisoč bolnih zaradi gripe. Znaki okužbe z virusom A so visoka temperatura ter bolečine v okončinah. Po podatkih Inštituta za varovanje zdravja je 2,3 % madžarskega prebivalstva zbolelo za gripo. Najbolj prizadeti so otroci, kajti 45 % vseh obolelih je mlajših od 15 let.

S PONOSOM REČI SMEM:

SLOVENEK SEM! (2)

POROČILA -- NEWSLETTER

Slovenskega ameriškega raziskovalnega centra

Slovenian Research Center of America, Inc.
29227 Eddy Road, Willoughby Hills, Ohio 44092 USA

Tel. (216) 944-7237

December, 1993

Fax (216) 289-1724

Uredil Edi Gobec -- Edited by Edward Gobetz

Slovenci so gradili veličastne cerkve, nebotičnike in tudi palače v Avstriji, Franciji, Belgiji, na Češkem in Poljskem, v Etiopiji, Argentini, Braziliji, Avstraliji, Združenih državah Amerike, Kanadi in drugod. Daleč po svetu so gradili tudi šole, bolnišnice, sirotišnice, železnice, letališča, mostove, jezove, tovarne in elektrarne in dobivali nagrade za najlepše cvetlične nasade. Slovenec je bil najpomembnejši arhitekt stadionov v Ameriki in je med drugim zgradil slaviti Kennedyjev stadion v ameriški prestolnici Washingtonu, drugi rojak pa enega največjih razvedrilnih in vzgojnih parkov v Kanadi. V središču Washingtona je v Sloveniji rojen arhitekt zgradil tudi vrsto palač kompleksa L'Enfant Plaza, ki ga je ameriški tisk označil kot "zmagoslavje moderne arhitekture".

Poleg slovitih redovnic, vzgojiteljic, umetnic, znanstvenic, atletinj in filmskih zvezd so naše vrle Slovenke postale Miss Ohio, Minnesota, Illinois in California, pa tudi International Surf Queen, Hawaii, Miss Evropa in Miss Avstralija. Dodajmo, da se slovenska kri pretaka po žilah svoječasnega najboljšega gimnasta Evrope, kot tudi sedanjega najboljšega gimnasta Amerike, poleg dobitnika pet zlatih olimpijskih medalj (čigar stara mama je iz Ljubna v Savinjski dolini) in najhitrejše mlade avstralske tekačice. Slovenec je po tujih strokovnih virih najbolj priznan strokovnjak za prehrano na svetu in sin slovenskih priseljencev je postal predsednik Združenja ameriških klinik. Slovenec je ujel in prvi zaslišal Hitlerjevega šoferja in slovenski psihiater ter poznejši predsednik združenja psihiatrov in nevrologov v Clevelandu je na nürnberskem procesu zasliševal nemške vojne zločince, med njimi marša-

la Goeringa. Naša rojaka sta poveljevala ameriški letalski akademiji in najznamenitejši vojaški bolnici, kamor hodijo na preglede in zdravljenje tudi ameriški predsedniki. Naj podčrtamo še dejstvo, da smo dali samo Ameriki vsaj sedem generalov in da so Finci pisali o Slovencu kot "po Sibeliusu največjem mojstru finske glasbe". In kako bi mogli pozabiti vodilne učenjake slovenske krvi na evropskih, ameriških in drugih univerzah, ali slovenske korenine slovitega dunajskega deškega zbora, slovenske dobitnike Mozartove nagrade na Dunaju in v Argentini ter srebrne medalje za razvoj kulture v Parizu, največji spomenik v Tasmaniji, ki ga je zgradil Slovenec in dva vodilna slovenska astronoma, katerih eden je že zapisal svoje ime v vesolje in trenutno poučuje na znani ameriški univerzi, drugi pa raziskuje vesoljstvo iz Antarktike.

Res je: "S ponosom reči smem: Slovenec sem!"

Vendar če bi sedeli na lavorikah, bi jih imeli na napačnem koncu svoje anatomije. Slovenska ustvarjalnost se še uveljavlja in razvija po vsem širnem svetu in tudi delo našega centra se z nezmanjšanim elanom nadaljuje. Zato lepo prosimo vse zavedne Slovence, da nam pošiljate gradivo o slovenskih uspehih kjer koli po svetu: izrezke (čitljive xerox kopije, z navedbo vira in datuma, zadoščajo), kratke življenjepise (vitae), bibliografije, kopije patentov, vsakovrstnih priznanj, itd., drugo razpoložljivo dokumentacijo, slike uspešnikov in njihovih stvaritev in zlasti še naslove in napotke. Po svojih najboljših močeh

bomo nadaljevali z zbiranjem in s publikacijami - kolikor bo dopuščal čas pa tudi s predavanji in razstavami - o slovenskih dosežkih in o naši kulturni dediščini, da nas bo svet bolj poznal in spoštoval in bo tudi naša mladina vedno bolj dojemala in cenila bogastvo slovenske dediščine in veličino poslanstva sinov in hčera ustvarjalnega slovenskega naroda, ki ni zakopal in **tudi v bodoče ne sme zakopati** svojih talentov v Sloveniji in ki je, vključ s svoji številčni majhnosti, skozi stoletja prinašal in še danes prinaša presenetljivo bogate darove doma- la vsem deželam sveta.

Če je Vaše gradivo že v naših arhivih, prosimo, da ga dopolnite in obogatite z najnovejšimi podatki in slikami in nam s tem prihranite ogromno dragocnega časa, da ne bo treba pisati na več tisoč naslovov vsakemu posebej. (Za razliko od večkrat mnogo manj uspešnih, a odlično financiranih izseljenjskih ustanov drugih narodov, pri Centru nismo nikdar imeli in tudi zdaj nimamo kakršne koli pisarniške pomoči in vsako pismo moram natipkati sam!) Po svetu je gotovo še mnogo več uspešnikov slovenskega ali delno slovenskega rodu, ki se lepo uveljavljajo v znanosti, umetnosti, industriji, vzgoji, glasbi, športu, ali kjer koli drugod in doslej niso vedeli za nas in vključ najbogatejši zbirki te vrste tudi mi ne zanje. Oglasite se nam - gre za ugled in lepšo podobo in bogatejšo zgodovino slovenskega naroda!

Prof. Edi Gobec, ravnatelj

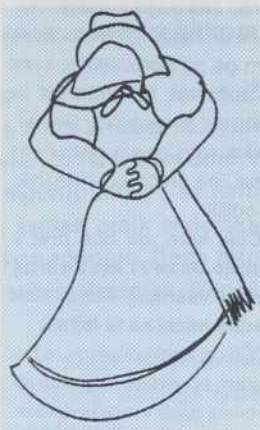
NAŠE PESMI (67)

SAM' EŠKE EDNO NOČ

Sam' eške edno noč,
naj ti ostanem boleden,
sam' eške edno noč,
naj ti ostanem zdihavanje.

sam eške edno noč,
tê ti odidem na drugi kraj,
sam' eške edno noč,
tê va se vidila zadnjickrat

(Gorenji Sinik)
-mkm-

IZOBRAŽEVANJE UČITELJEV

Od nenehnega strokovnega spopolnjevanja učiteljev je v veliki meri odvisna kvaliteta pouka slovenskega jezika in stopnja učinkovitosti našega dela; veliko strokovnih dilem, ki se nam pojavljajo mnogokrat, smo poskušali razrešiti skupaj, ob sodobnem in zelo primernem učbeniku Učimo se slovenščino, avtorice Martine Križaj-Ortar, na aktivu učiteljev slovenskega jezika 1. februarja v Monoštru.

Izobraževanja, ki ga je vodila pedagoška svetovalka prof. Valerija Perger, se je udeležilo 12 porabskih učiteljev, kar je vsekakor pohvalno. Aktivno so sodelovali in izrazili želje, naj so taka srečanja stalnica v našem pedagoškem delu. Potreba po izobraževanju je pomemben premik v pozitivno smer.

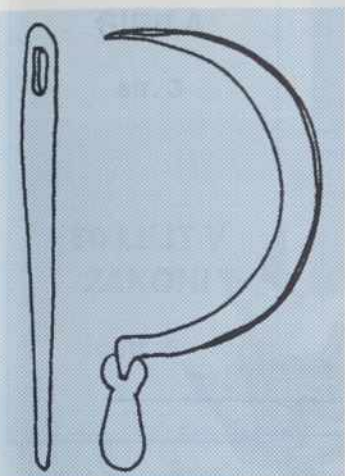

KA JE TAU?

KAK SE ZOVÉ

- na Gorenjon Siniki
- na Dolenjon Siniki
- v Ritkarovci
- na Verici
- v Števanovci
- v Andovci
- v Slovenskoj vesi
- v Sakalauvci

Kak so nūcali:

Rešitev iz številke
1/94kopoljca: vrtna motika
kerti kapa

Tak se zové na Gorenjon Siniki, na Dolenjon Siniki: krámpec, v Ritkarovci, na Verici, v Števanovci, v Sakalauvci: krampác, v Slovenskoj vesi: mala motka.

Tak so nūcali: s krámpecom okapajo v gračenkí.

Vi ste nam poslali

Tau je krampec. S tem leko plemo v gračenkí pa na njivi. Zemlo tó leko vkúpzdobimo.

Viktor Časar

Tau je krampec. S tem v gračenkí zelenjave okapajo. Če so gausti redovge s krampecom naleki leko zemlau gorskopate.

Anastazija Bajzek

Tau je krampec. S tem so naše stare mame bér (proso) okapale pa vóoplele. Zdaj pa naše mame v gračenkí petrožo pa mrkevco okapajo z njim.

Gabor Bajzek

ZLATA LISICA

Ravnateljica Erika Glanz nas je obvestila, da smo letos spet povabljeni na svetovno smučarsko tekmovanje na Pohorje. Povabil nas je gospod Ivan, ravnatelj osnovne

smo šli na prvi tek.

Med potjo je bilo veliko šotorov s spominčki, igračami, jedmi in pijačo.

Naenkrat smo zagledali pripravljeno progó, ki se je vlek-

šenega navijanja smo komaj slišali napovedovalca, ki nas je med tekmovanjem seznanjal z rezultati smučark.

Na koncu tekmovanja so razglasili zmagovalke, ki so jih nagradili z zlato lisico. Slovenka, Urška Hrovat, je dosegla tretje mesto. Čestitamo!

Lepega doživetja se bomo vedno spominjali.

V imenu naše "smučarske skupine" se zahvaljujemo Osnovni šoli Kuzma, posebej ravnatelj Ivanu in učitelju Marjanu. Sošolci! Škoda, da niste izkoristili velike priložnosti.

Tomaž Fartek, Šandor Bajzek, učiteljica Klara OŠ Gornji Senik

šole Kuzma. To pomeni, da nam nič ni treba plačati za vstopnice, vožnjo pa plača naša dijaška samouprava. (Samo sto forintov so plačali za dnevnicó šoferja.)

Sošolci, ki so bili že lani, so nam z veseljem pripovedovali o svojih lepih doživetjih. Prijavilo se je šestindvajset otrok in tri učiteljice. Pridružili so se še člani mladinske folklorne skupine in Marijana Sukič, glavna urednica časopisa Porabje.

Tako smo se 23. januarja z velikim pričakovanjem napotili. Na mejnem prehodu Kuzma sta nas vljudno sprejela ravnatelj Ivan in učitelj Marjan. Vodila sta nas do cilja. Ob pol desetih smo že prispele v Maribor. Ko nam je ravnatelj razdelil vstopnice,

la visoko proti vrhu gore. Cilj je bil v dolini. Okrog cilja so stali ogromni baloni, ki so se večkrat dvignili v zrak. Nad nami pa so letali helikopterji in letala.

Ob progi smo začeli plezati po štirih navzgor. Bil je umešten sneg, saj naravnega ni bilo. Zato smo več drsali nazaj kot plezali naprej. Čez kakšno uro smo priplezali skoraj do starta. Hura! Zgoraj smo!

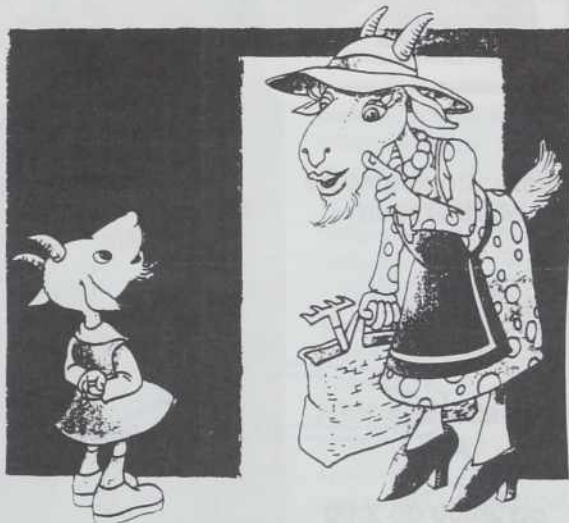
Oj, kako sveži gorski zrak! Kako lep razgled! Mesto Maribor in gore so pred nami. Zraven pa še smučarsko tekmovanje s približno deset tisoč gledalci! Smučarke iz Slovenije, Italije, Avstrije, Nemčije, Švedske in Švice pa se so z veliko hitrostjo spuščale navzdol. Zaradi navdu-

Ali ste že slišali za "Zlato lisico"? Otroci z Gornjega Senika dobro vemo, kaj to pomeni. Zato smo bili zelo veseli, ko nas je gospod ravnatelj iz Kuzme povabil na mednarodno smučarsko tekmovanje.

Zelo nestrpno smo čakali ta dan. 23. januarja, zjutraj ob pol sedmih smo se napotili na Pohorje. Na meji so nas čakali otroci iz Slovenije. Ob enajstih smo prišli v Maribor. Vreme je bilo zelo lepo. Nenadoma smo opazili smučarke. Hitro so se spuščale po strmini. Nad nami sta letala letalo in helikopter.

Ko smo bili lačni, smo šli v bife. Tam smo dobili vse, kar je srce želelo. Jedli smo in pili, potem pa gledali dalje smučarsko tekmovanje. Najbolj všeč nam je bilo na koncu, ko so smučale čarovnice. Imele so metlo namesto smučarskih palic. Zelo so bile zabavne.

Adrijan Takač
OŠ Gornji Senik

MLADA KOZA IN
VOLK

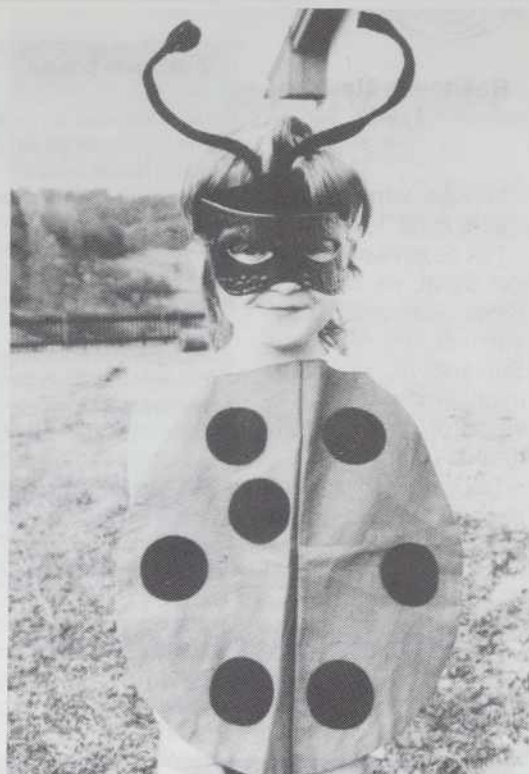
Stara koza je šla na pašo. Ko je odhajala, je zapovedala svoji kozici, da ne sme nikomur odpreti vrat, dokler se ne vrne.

Toliko, da stara odide, že potrka na vrata volk in kliče z glasom stare koze: "Odprí mi vrata! Odprí!"

Toda mlada koza se spomni materinega naročila, pogleda skozi okno in zagleda volka: "Ne bom ti odprla vrat, ne. Zakaj, četudi govoriš z glasom moje matere, te poznam, da si volk in da mi ne želiš nič dobrega."

Kdor rad posluša nauke svojih roditeljev, ga ne tepe nadloga.

Zveza Slovencev na
Madžarskem

A Magyarországi
Szlovénok Szövete-
sége

prireja

1994. február 19-én

19. februárja 1994

20.00-2.00 óráig

od 20.00 do 2.00
ure

Szentgotthárdon

**SLOVENSKI
PLES**

a 2.sz. iskola
aulájában

v avli 2. osnovne
šole v

**SZLOVEN
BÁLT**

Monoštru

rendez

Igral bo ansambel
Royal Flash

**ZENE: Royal Flash
(Szlovénia)**

**PRISRČNO
VABLJENI!**

**Mindenkit szeretet-
tel várunk.**

NIKA ZA SMEJ

V BAUTA

Naš Pištak je že nej mladi
človek, bole je bliži k šes-
toma križa kak k petoma.
Etognauk je v Varaš ušo
nika kupivat. Notpride v
edno bauto. Tam strašno
fejs dekle odavajo blago.
Edna, ta najlepša, etak pita
našoga Pištaka: "Gospaud!
Ka želejte? Ka bi vam trbelo?"

Naš Pištak se pa malo na
kiselo zasmeye pa etak pravi:
"Ka ge želejm? Najbole
tau, da bi skočo prejk toga
pulta, bi vas v roke vzeu, bi
vas vse doj pokušivo pa
eške tak tadala. Ka mi pa
trbej? Trbelo bi mi edne to-
ple spaudnje lače."

V ŠAULA

Školnik eden den vküp-
pozové tē bole vekše pojbe
zatok, ka je tak čiijo, ka
nistarni že alkohol pigéjo,
kadijo, pa vejga Baug, ka
vse delajo. Najoprvin njim

guči od alkohola. Etak
pravi: "Če ednoj svinjej da-
mo rum pa palinko, svinja
se od alkohola goroberne.
No, podje, povejte mi, ka vi
mislite od toga?"

Naš mali Laci se glasi pa
etak odgovarja: "Gospaud
školnik! Tau tau zname-
niuje, ka sta rum pa palinka
nej valaun svinjam."

VELKI ŠTRIK

Naš Vendel je sploy velki
štrik biu gnauksvejta. Ko-
nja je emo pa je furt v forin-
go odo od Andovec do
Varaša. Tistoga reda, gda
je eške nej odo bus po vas-
nicaj, se je večkrat zgodilo,
ka se je stoj gorproso k
njema na kaula, aj ga v Va-
raš ali pa domau pela. Ven-
del je vsakšoga gorzeu,
dapa zatok najbole je rad
biu, če so kakše mlade
ženske prišle na kaula.
Gnauk je ranč ušo vō z
Varaša, gda zaodi edno
mlado žensko s Števanov-
vec. Ranč je nej čako, da bi
ga ona prosila, sam je
poniujo njej mesto na
kaulaj. Kak se etak pelata,
pa si prpovejdata, gnauk
samo naš Vendel etak pravi:

"Čüidno je tau, ka tē
keden že dveje kusti (nose-
či) ženski pelam domau v
Števanovce." Mlada žen-
ska pa skurok čemerna
grata pa etak pravi našoma
Vendina, toma velkoma
štriki: "Vendel, Vendel. Ka
pa takšo gočiš. Gde si pa ti
tau vzeu, ka sam ge kusta?
Ge sam nej kusta."

Naš Vendel pa zdaj etak
pravi: "Nej si nej, dapa
eške sva nej prišla v
Števanovce."

I. Barber

PORABJE

**ČASOPIS ZVEZE
SLOVENCEV NA
MADŽARSKEM**

Izhaja vsak drugi četrtek

Glavna in odgovorna urednica

Marijana Sukič

Naslov uredništva: H-9970
Monošter, Deak Ferenc ut 17.,
p. p. 77, tel.: 94/380-767

Tisk:

SOLIDARNOST
Arhitekta Novaka 4,
69000 Murska Sobota
Slovenija

Po mnenju Ministrstva za kulturo
št. 415-715/93 mb z dne
3.11.1993 se časopis PORABJE
uvršča med proizvode, od
katerih se plačuje davek od
prometa proizvodov po 13. točki
tarife 3 zakona o prometnem
davku (Ur. list RS, št. 4/92).